

தொல்தமிழகத்து அரசியலில் நன்னன்

Nannan's part in the politics of ancient Tamilnadu

ச.கண்மணி கணேசன் / S.Kanmani Ganesan¹

Abstract

The aim of this paper is to describe the part played by Nannan in the politics that prevailed in ancient Tamilnadu. The early history books like *Thennaattu Porkkalangal* by Kaa.Appaaththuraiyar describe the various wars between the Tamil kings and the *Kurunila Mannar* (the petty chieftains). But the relation between the social status and the wars is yet to be deciphered. His doubting the golden chain of Nannan i.e. ezhumudi kezheeiya aaram as an imaginary thing also needs to be clarified. The conclusion of Dr. Andre F.Sjoberg states that the Dravidian civilization was pluralistic in nature on the basis of linguistics, archeology, anthropology, and genealogy directed us to look at the Sangam Literature in a different angle. Po.Ve.Chomasundharanaar's commentary stating Nannan owning four types of military also needs to be studied because it was a factor symbolising *vendhar*. Nannan belongs to the Vel community; i.e. one among the fourth varna. The statement; 'Nannan's protected tree was a mango tree' by Dr.George L.Hart; in his paper, '*Early Evidence for Caste in South India*'; shows the need for a thorough study about Nannan. The eight anthologies and the ten idylls serve as the primary source and the researchers' views and the commentators' commentaries serve as the secondary source. The enmity between Nannan and the *vendhar* is prominent and that is the reason for his killing a *kosar* girl; who ate a mango fallen from his tree in his garden. The traditional descriptive methodology is followed.

Date of submission: 2020-07-19
Date of acceptance: 2020-08-20
Date of Publication: 2020-12-10
Corresponding author's Name:
S.Kanmani Ganesan
Email: kanmanitamilskc@gmail.com

Key Words: Nannan, Vel, Venthar, kaval maram, ezhumudi kezheeiya aaram.

முன்னுரை

நன்னன் என்னும் வேளிற்குலத் தோன்றலை மையப்படுத்தி நிகழும் போர்கள், குழப்பங்கள், அவற்றின் காரணங்கள், முடிபுகள் ஆகியவற்றைக் கூர்ந்து ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். தமிழக அரசியலில் வேந்தருடன் அவனுக்கிருந்த உறவு நிலை மட்டுமே இக்கட்டுரையில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

சங்ககாலப் போருக்குக் காரணமான சமூகநிலை பற்றி நாம் ஆராய வேண்டிய தேவை உள்ளது. நன்னனது மாமரம் ஒரு காவல் மரம் என்ற ஆய்வாளர் கருத்து நன்னன் பற்றிய முழுமையான ஆய்வின்

தேவையை உணர்த்துகிறது. 'எழுமுடி கெழீஇய ஆரம்' பற்றிய உண்மையும்; நன்னன் நாற்படை வைத்து இருந்தானா என்ற கேள்வியும் இக்கட்டுரையில் விளக்கம் பெறுகின்றன.

எட்டுத்தொகையிலும் பத்துப்பாட்டிலும் நன்னனின் நாடு, நகரம், தோற்றப்பொலிவு, செல்வ வளம், செய்த போர்கள், பகைவர், வழித் தோன்றல், ஆளுமை எனப் பல செய்திகள் உள்ளன. இவை முதல்நிலைத் தரவுகளாக அமைய; உரையாசிரியர் விளக்கமும் ஆய்வாளர் குறிப்புகளும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாகின்றன. இது

¹ The author is a retired Principal & Head of the Department of Tamil in Srikaliswari College, Sivakasi, Tamilnad. kanmanitamilskc@gmail.com

விளக்க முறையில் அமையும் வரலாற்று ஆய்வாகும்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

கா.அப்பாத்துரையாரின் ‘தென்னாட்டுப் போர்க்களங்கள்’ (2014) என்ற நூல் எல்லாப் போர்களையும் விவரித்தாலும்; வேந்தருக்கும் வேளிருக்கும் இடையில் போர் நிகழ்ந்தமையை தனித்துவப் படுத்தினாலும்; அதற்கான காரணம் மகட்கொடை நேர்தல், நெல் வேளாண்மைக்கு ஏற்பட்ட அழிவு, பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்ட இன்னல் போன்ற சமூகநிலை பற்றிக் கூறவில்லை.

“Who Are The Dravidians” என முனைவர் ஆன்ட்ரே தி.ஸ்ஜோபெர்க் எழுதிய கட்டுரை (Symposium on Davidian Civilization, 1971, Andre F.Sjoberg, editor, p.2-31); மொழியியல், தொல்லியல் பண்பாட்டியல், மரபணுவியல் முதலியவற்றின் அடிப்படையில்; ‘திராவிடர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மக்களினத்தின் கூட்டுக்கலவை’ என்று முடிபுரைப்பது தொகை நூல்களை வேறு கோணத்தில் பார்க்கத் தூண்டுகிறது.

முனைவர் ஜார்ஜ் வி.ஹார்ட் எழுதிய ‘Early Evidence for Caste in South India’ (1987 <<https://tamilnation.org/caste/hart.pdf>>) கட்டுரை நன்னன் பற்றிய நேரடியான ஆய்வில் ஈடுபடவில்லை. ஆனால் ‘நன்னனின் மாமரம் காவல்மரம்’ என்று சொல்லியுள்ளமை சர்ச்சைக்கு உரியதாகிறது.

உரையாசிரியர் பெருமழைப் புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் தன் உரையில் நன்னன் பற்றி நேரடியாகக் கூறும்போது; அவனிடம் வேந்தர்க்கு உரிய நாற்படை இருந்தது என்கிறார்.

நன்னன் காலத்துத் தமிழகத்து நடப்பு:

வேளிர் நெல் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டனர். ஓரெயில் மன்னராய் மக்களை ஆண்டனர். வேந்தர் தம் தலைமையை நிலைநாட்ட நினைத்தபோது; யானைப் படையை வேளிரின் வயலில் நிறுத்தி நாசமாக்கினர்; மகட்கொடை நேர்ந்தனர்; மறுத்த வேளிரின் நாடு முழுவதையும்

நெருப்புக்கு இரையாக்கினர். வேளிரிடமும், வேந்தரிடமும் திணைமாந்தர் வீரர்களாய்ப் பணியாற்றினர்.

சேரன் இமயவரம்பன் வயல்வெளிகளை அழித்தான். (ஔவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, 2007, பதிற்: பா.13, ப.1622) ஆற்றின் சங்கமத் துறை அருகில் தென்னந்தோப்பு செழித்திருக்க; அருகே மகளிர் துணங்கையாடும் அகன்ற வெளியில்; கீழே விழுந்த ஆம்பல் மலர்களைப் பசுக்கள் மேய; வரப்புகளில் மிகுதியாக வளர்ந்திருந்த நெய்தல் பூக்கள்; கரும்பு விளைச்சலை எருமைகள் மேயாதபடி காத்து நின்றன. காளைகள் தம்மிடையே போரிட்டதால் பதமான வயலில்; உழவேண்டிய தேவையின்றியே உழவர் விதைத்தனர். இத்தகு வளமிகுந்த நாடு தீக்கிரை ஆக்கப்பட்டதால்; நெருஞ்சி முட்கள் மிகுந்து; கரிய உடைமரமும், முறுக்கிய தோற்றத்துடன் நச்சுத்தன்மை பொருந்திய நெற்றுக்களுடைய மரங்களும் உடையதாய்க்; கண்டோர் அஞ்சும்படி; வாழ்வதற்கு அரிய நிலையை அடைந்தது.

சோழன் கரிகாலன் விளைச்சல் நிலத்தை அழிப்பதைப் பட்டினப் பாலை கூறும் (பத்துப்பாட்டு, 2008, ப.8190, அடி.240270). வயல்களையும், கரும்புத் தோட்டத்தையும் அடுத்து முதலைகள் இருந்த ஆழமான நீர்நிலைகளில் குவளையும் நெய்தலும் மிகுதியாகப் பூத்துக் குலுங்கிய நிலை மாறிக்; கரிகாலன் வெற்றி பெற்று அழித்தபின் வயலும் நீர்நிலையும் வேறுபாடு கூற இயலாதபடி; அறும்பும் கோரையும் அடர்த்தியாக வளர்ந்திருக்க; அங்கு மான்கூட்டம் விளையாடியது.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் வேளிரையும், அவரது வயலையும் அழித்தமை மதுரைக்காஞ்சியில் பெருமையாகப் பேசப்படுகிறது (அடி: 126, 154156, 169 176). நாடாகவிருந்த இடம் காடாகும்படி எரியூட்டினான். குறை இல்லாத நீர்வளம் மாறி; யானை மறையும் அளவு கோரை உயர்ந்து வளர மருதவளம் பாழானது. பழைய வயல்வெளி பன்றி மேயும் இடமானது. நெல் சேமித்து வைத்திருந்த குதிரை கரிந்து அதனுள் கூகை குடிபுகுந்தது.

கடுமான் கிள்ளி மகட்கொடை நேர்ந்தமை ஒரு சிதைந்த பாடலாக உள்ளது (ஒளவை துரைசாமிப் பிள்ளை, 2007, புறநானூறு: பா.355, ப.310). வேந்தர்க்கு வேளிர் பெண் தர மறுத்தமையால் ஊருக்கு நிகழவிருக்கும் அழிவு பற்றிப் புறப் பாடல்கள் பேசுகின்றன (பா: 337, 338, 339, 341, 342, 345, 348, 351, 353).

நன்னனின் இனமும் நாடும்

வேந்தருக்கு இணையான செல்வத்துடனும், செல்வாக்குடனும் ஆண்டான் வேள் நன்னன்

“மான விறல்வேள்” (மலை: அடி 164)

என்று பெருமையுடன் சுட்டப்படும் நன்னனின் நாடு கொண்கானம் என்ற நிலப்பகுதியில்;

“பேரிசை நவிரம்” (மலை: அடி 82)

எனப் பெயர் பெற்ற மலைப்பகுதி ஆகும். அதன் ஒரு பகுதி ஏழில்குன்றமாகும். இதனை;

“கொண்கான நன்னன் நன்னாட்டு

ஏழிற் குன்றம்“

(பின்னத்தூர் நாராயண சாமி ஐயர், 2007, நற்றிணை: பா.391, ப.481)

என்பதால் அறிகிறோம். மிகுந்த மழை பொழியும் அவனது நாட்டில் நெல் வேளாண்மை சிறந்திருந்தமை;

“.....மயங்குதுளி

மாரி தலையுமவன் மல்லல் வெற்பே” (மலை: 232233);

“வெண்ணெல் அரிநர் தண்ணுமை” (மலை: 471)

என்றெல்லாம் வருணிக்கப்படுகிறது. நீர்வளம் மிகுந்த காடுகளும் அவனுக்கு உரியவாக இருந்தன.

“காணுநர் வயாஅங் கட்கின் சேயாறு” (மலை: 476)

என்பதால்; அவனது நாட்டில் நீர்ச்சுழிகள் வேகத்துடன் ஒலி செய்து ஓடிய சேயாறு விளக்கம் பெறுகிறது.

நன்னனின் செல்வமும் காவலும்

வேந்தரும் வியக்குமளவு செல்வம் மிகுந்தவன் நன்னன்.

“பொன்படு கொண்கான நன்னன்” (நற்றிணை: 391)

என்று பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ எனும் சேரவேந்தனின் பாடல் சுட்டுவதால் அவனது மேன்மை நிலை புலனாகிறது. வேந்தனின் ஆடம்பரத்திற்கு அடையாளமாகிய யானை நன்னனிடமும் இருந்தது.

“சூழி யானைச் சுடர்ப்பூண் நன்னன்”

(வேங்கடசாமி நாட்டார், 2009, அகம் களிற்றி யானை நிரை: பா.15, ப.50)

எனும் அடைமொழி காண்க.

“நன்னன் பாழியன்ன கடியுடை” (அகம்:15)

எனும் உவமை மூலம் அவனது அரண்மனையின் பாதுகாப்பு பற்றித் தெரிகிறது. அவனது பாழி வேந்தரின் கோட்டை போல் முதலைகள் மிகுந்த ஆழ்ந்த கிடங்குடன் உயர்ந்த மதிலுடையது (மலை: 9093). அவனது அரண்மனை மலை மேல் இருந்ததால்; இயற்கையாக அமைந்த அகழி அவனது எயிலிற்குப் பெருமை சேர்த்தமை புலனாகிறது. இச்சிறப்பு காரணமாக; வேந்தர்க்குப் பயந்த வேளிர் தம் செல்வத்தை நன்னனின் பாழியில் ஒளித்து வைத்தனர் (மணிமிடை பவளம், 2007, அகம்: பா. 258, ப.325).

நன்னனின் உணவும் பிறந்தநாள்

கொண்டாட்டமும்:

“முள் அரித்து இயற்றிய வெள்ளரி வெண்ணோறு..

திண்டோள் நன்னர்க்கும் அயினி சான்ம்” (மலை: அடி 465 468)

என அவனது உணவு விதந்து ஓதப்படுகிறது. முள்ளைக் கழித்து வெள்ளரிய மீன்தசையோடு கலந்து ஆக்கின வெண்ணோறு நன்னன் முதலிய மன்னரும் உண்ணத் தகுந்த மேன்மையான உணவு என்னும் கருத்தைப் பெறுவதால்;

வேந்தரை ஒப்ப அவன் ஆடம்பர வாழ்க்கை அமைந்து இருந்தமை புலப்படுகிறது.

மதுரைக் காஞ்சி நன்னனின் பிறந்தநாள் ஒரு பெருவிழாவாக; அவனிடம் பணி புரிந்த வீரர் வாழ்ந்த சேரியெங்கும் கொண்டாடப்பட்டதை ஆவணப்படுத்தி உள்ளது (அடி: 618619). பாண்டியன் புகழ் பாடும் போது கூட; ஆரவாரத்திற்கு உரிய உவமையாக நன்னனின் பிறந்தநாள் விழா கையாளப்படுவது நன்னனின் செல்வாக்கிற்கு ஏற்ற ஆதாரமாக அமைந்துள்ளது.

நன்னனும் வேந்தரும்

வேந்தர் எழுவரை வென்று அவர்களது முடிப்பொன்னால் ஒரு ஆரம் செய்து தன் கழுத்தில் சூடியிருந்தான். இவ்வரலாறு;

“.....வந்துடை அருஞ்சமம்

கொன்று புறம்பெற்று.....

எழுமுடி கெழீஇய திருஞெமர் அகலத்துப்

பொன்னங் கண்ணிப் பொலந்தேர் நன்னன்” (பதிற்: 40)

என்று பதியப் பெற்றுள்ளது. பகைவேந்தரைக் கொண்டும்; புறமுதுகிடச் செய்தும் அவரது தனிச்சிறப்பாகிய முடியைக் கவர்ந்து; அவ்வாறு கவர்ந்த ஏழு முடிகளில் இருந்த பொன்னால் கண்ணி செய்து அணிந்து கொண்ட அவனது செயல்; வீரத்தின் விளக்கம் மட்டும் அன்று; வேந்தர் மேல் அவனுக்கிருந்த பகைமையின் விளக்கமும் ஆகும். தன் பகைவர் தலைமேல் சூடி இருந்த அடையாளச் சின்னத்தைத் தனது மார்பின் அலங்காரப் பொருளாக்கிக் காட்டிப் பெருமை கொண்டான்.

“விரியளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான்

வேந்தர் ஓட்டிய ஏந்துவேல் நன்னன்

கூந்தல் முரற்சியின்” (நற்றிணை: 270)

என்பதால் வேந்தரிடத்து நன்னன் கொண்டிருந்த மிதமிஞ்சிய சினம் வெளிப்படுகிறது வேதநெறியைப் பின்பற்றிய வேந்தரின் பெண்டிர் தம் கணவரை இழப்பின் கூந்தலைக் களைவது

நடைமுறையில் இருந்த வழக்கம் தான் எனினும்; நன்னன் அக்கூந்தலைக் கயிறாகத் திரித்துப் பயன்கொண்டமை அவனது வெறுப்பின் மிகுதியைக் காட்டுகிறது.

நன்னனும் பழையனும்

மோகூரை ஆண்ட பழையனும் அவன் தலைமையை ஏற்றுக் கொண்ட கோசரும் அவனது எதிரிகளின் பட்டியலில் இருந்தனர். பழையன் புதிதாகத் தமிழகத்துள் நுழைய இருந்த மோரியரை கோசரின் துணையோடு தடுத்து விரட்டினான். பாண்டியன் அவர்களோடு நல்லுறவு கொண்டான்.

“பெரும்பெயர் மாறன் தலைவனாகக்

கடந்தடு வாய்வான் இளம்பல் கோசர்

இயல்நெறி மரபினின் வாய்மொழி கேட்ப” (மதுரைக்காஞ்சி: 772774)

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் ஆள்வானாக என்ற மாங்குடி மருதனாரின் வாழ்த்தையும்;

“.....புணைதேர்க் கோசர்ஞஞ்..

தெம்முனை சிதைத்த ஞான்றை மோகூர் பணியாமையிற் பகைதலை வந்த

மாகெழு தானை வம்ப மோரியர்”

(அகம்: 251)

எனும் பகுதியையும் ஒருங்கு நோக்கும்போது மோகூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட பழையன் மாறன், கோசர், பாண்டியன் மூவருக்கும் இடையில் இருந்த நெருக்கம் புலப்படும். ஏற்றை, அத்தி, கங்கன், கட்டி, புன்றுறை என்னும் ஐந்து தலைவர்களோடு சேர்ந்து பழையனை நன்னன் அழித்தான்.

“நன்னன் ஏற்றை நறும்பூண் அத்தி

துன்னரும் கடுந்திறற் கங்கன் கட்டி

பொன்னணி வல்விற் புன்றுறை யென்றாங்கு

அன்றவர் குழீஇயஞ்ஞ்பழையன் பட்டென” (அகம்: 44)

எனும் பாடற்பகுதி நோக்குக. நன்னன் பழையனை அழித்ததால்

சோழனும் சினம்கொண்டான். பழிவாங்க எண்ணி அவன் தனக்கு அருகில் இருந்த கணையனை வென்றடிப்படுத்தினான்.

“கண்டது நோனான் ஆகித் திண்டேர்க்
கணையன் அகப்படக் கழுமலம் தந்த

பிணையலங் கண்ணிப் பெரும்பூட்
சென்னி” (அகம்: 44)

என்று அப்பாடல் தொடர்வது காண்க.

நன்னனின் மாமரம்

கோசர் குலப்பெண் ஒருத்தி ஆற்றில் அடித்து வந்த; நன்னனுக்குரிய மாமரத்தின் காயை உண்டமைக்காக; நன்னன் அவளுக்கு மரணதண்டனை விதித்தான். கோசர் அவளை விடுவிக்க எண்பத்தொரு யானைகளும், அவளது எடையை நிகர்க்கும் பொற்பாவையும் தண்டமாகத் தரத் தயாராக இருந்தனர். ஆயினும் நன்னன் அதை ஏற்காமல் அவளைக் கொன்றான். இந்நிகழ்ச்சி அவன் ‘பெண்கொலை புரிந்தவன்’ என்னும் அவப்பெயரைத் தேடித் தந்தது.

“.....அரிவை

புனல்தரு பசங்காய் தின்றதன் தப்பற்கு

ஒன்பதிற்று ஒன்பது களிற்றொடு
அவள்நிறை

பொன்செய் பாவை கொடுப்பவும்
கொள்ளான்

பெண்கொலை புரிந்த நன்னன்”
(குறுந்தொகை: பா. 292, ப.526)

என்று பரணர் வசை பாடுகிறார். நன்னனின் காவல்மரம் வாகை என்று நேரடியான நூற்செய்திகள் இருப்பதால் இம்மாமரம் அவனது தோப்பில் நின்றது எனல் பொருந்தும். ஆனாலும் அவன் இரக்கமே இன்றிக் கடுமையாக நடந்து கொண்ட காரணம் வேந்தர் குலத்துடன் கொண்ட முரண்பாடே ஆகும். பழையனைத் தலைவனாக ஏற்றுக்கொண்டு பாண்டியனுடன் அணுக்கமாக இருந்த கோசர் அவனது தலைநகர் மதுரையில் நியமம் ஒன்றைக் கட்டி அங்கு

வேதநெறிப்படி வேள்வியும் நடத்தும் (அகம்: 90- 220) அளவிற்கு வேந்தருடன் நெருக்கமானவர் ஆதலால்; வேளாண்மை செய்த நன்னன் கோசருடனும் பகை கொண்டான். அப்பெண்ணுக்குக் கொலைத் தண்டனை விதித்து; அதை நிறைவேற்றிச் சினத்தை ஆற்றிக் கொண்டான் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதே. பாண்டியனின் ஆதரவு இருந்தும் கோசர் அம்மரத்தை வஞ்சகமாகவே அழித்தனர்.

“.....நன்னன்

நறுமா கொன்று நாட்டிற் போக்கிய

ஒன்றுமொழிக் கோசர் போல

வன்கட் சூழ்ச்சியும் வேண்டுமாற் சிறிதே”
(குறுந்தொகை: 73)

என்பதால் நன்னனின் வலிமையும், அவன்பால் கோசர்க்கு இருந்த அச்சமும் புலப்படுகிறது. கோசரின் எதிர்வினை அம்மாமரம் காவல்மரம் இல்லை என்று காட்டுகின்றது. காவல் மரமெனின் நன்னனுக்கும் கோசருக்கும் இடையில் போர் மூண்டு நிலைமை மாறுபட்டிருக்கும்.

நன்னனின் வீழ்ச்சி

வேந்தருடன் பகைமை கொண்ட நன்னனைக் களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல்; இளஞ்சேரலிரும்பொறை துணையுடன் பொருது அட்டான் (பதிற்: 40)

“சுடர்வீ வாகை நன்னன் றேய்த்து” (பதிற்: 88)

எனச் சேரர் வெற்றி பேசப்படுகிறது. இருவரும் சேரவேந்தர் தாம் எனினும்; வேள் ஆவிக் கோமான் பதுமனின் மகள்கள் வழித் தோன்றிய பேரன்கள் என்பது பதிற்றுப்பத்தின் பதிகங்கள் தரும் செய்தியாகும் (நான்காம் பத்து - ஒன்பதாம் பத்துப் பதிகங்கள்). அதோடு வெளியன் வேளுக்கு களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் கொள்ளுப்பேரன் ஆவான் (இரண்டாம் பத்து - நான்காம் பத்துப் பதிகங்கள்). நன்னனின் ஏழுமுடி கெழீஇய ஆரம் அப்போது சேரர் குல முதல்வனாக இருந்த இமயவரம்பனுக்கு உரியதாக இருந்து (பதிற்: 14) பின்னர்; உடன் பிறந்த தம்பி

கடல்பிறக்கோட்டிய குட்டுவனுக்கு உரியது ஆயிற்று எனல் பொருந்தும் (பதிற்: 44). சேரவேந்தர் இமயத்தில் விற்பொறித்த போதும் (பதிற்: 11- 43), கடற்கடம்பரை அடக்கிய போதும் (பதிற்:11, 17, 20, 41, 45, 46, 48), கொங்கு நாட்டை வென்ற போதும் (பதிற்: 22 - அகம்: 169, 233) சேர்ந்தே போர் செய்துள்ளனர். நன்னனின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் அவன் மரபில் வந்தோர் விச்சி எனும் மலையில் செல்வாக்கு இழந்து ஆண்டமை பற்றிப் புறநானூறு 151 பேசுகிறது.

மாற்றுக் கருத்துகளும் விளக்கமும்

கா.அப்பாத்துரையார் வேந்தரை மையப்படுத்தியே போர்களை நோக்குவதால் எழுமுடி ஆரம் அணிந்தமையைப் புனைந்துரை என்று முடிவு செய்யவும் துணிகிறார் (தென்னாட்டுப் போர்க் களங்கள், 2014, ப.96112). ஆனால் அந்த ஆரம் எப்படி யார்யாருக்கு உரியதானது என்பது 'நன்னனும் வேந்தரும்' என்னும் பகுதியிலும்; 'நன்னனின் வீழ்ச்சி' பகுதியிலும் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

முனைவர் ஜார்ஜ் லி.ஹார்ட் 'நன்னனின் காவல்மரம் மாமரம்' என்று குறிப்பிடும் (Early Evidence for Caste in South India, 1987, p.17) கருத்து ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதது. அவனது காவல்மரம் வாகை ஆகும்.

“.....நன்னன்

சுடர்வீ வாகைக் கடிமுதல்” (பதிற்: 40)

என்று பாடப் பெற்றிருப்பதால் அறிகிறோம். மாமரம் காவல் மரம் எனின் நன்னனுக்கும் கோசருக்கும் இடையே போர் மூண்டிருக்கும்.

நன்னனிடம் நாற்படை இருந்ததென்ற கூற்றுக்கு பொ.வே.சோம சுந்தரனார் ஆதாரம் கூறவுமில்லை; ஏதும் கிடைக்கவுமில்லை (பத்துப்பாட்டு தொகுதி II, 2008, மலைபடுகடாம் ப.9).

முடிவுரை

கொண்கானத்து நவிர மலையை ஆண்ட நன்னன் நான்காவது வருணமாகிய வேளாளர் மரபினன் ஆவான். வேந்தர்க்கு நிகரான செல்வமும் உணவும் ஆடம்பரமும்; மலைக்காட்டிற்கு நடுவில் இயற்கையாக அமைந்த அகழியுடன் கூடிய காவலும் கொண்டு வாழ்ந்தான். சேயாற்றின் கரையில் நெல்வேளாண்மை செய்தான். வேளிரின் விளைச்சல் நிலங்களை வேந்தர் எரியூட்டிப் பாழ்படுத்தியதால் நன்னனுக்கு வேந்தர் மேல் வெறுப்பு வளர்ந்தது. வேந்தருடன் நெருக்கம் கொண்ட கோசரையும் அவன் பகையுடன் நோக்கினான். இதன் விளைவாகத் தன் மாமரத்தின் காயை உண்ட கோசர் குலப் பெண்ணைக் கொலை செய்யத் துணிந்தான். வேந்தர் எழுவரை வென்று அவர்களது முடிப்பொன்னால் ஒரு ஆரம் செய்து தன் கழுத்தில் சூடியிருந்தான். மோரியர் தமிழகத்தில் நுழையாமல் தடுத்த பழையனை; ஏற்றை, அத்தி, கங்கன், கட்டி, புன்றுறை எனும் ஐவருடன் சேர்ந்து அழித்தான். நன்னனது காவல்மரம் வாகை. சேர இளவல்கள் நன்னனைக் கொன்றனர். அவனது ஆரம் சேரர் குடித் தலைவனாகிய இமயவரம்பனுக்கு உரியதாக இருந்து பின்னர்; அவனது இளைய மகன் செங்குட்டுவனுக்கு உரியதாயிற்று.

நன்னனை மையப்படுத்தி; அவன் பிற வேளிரோடும் திணை மாந்தரோடும் கொண்ட அரசியல் தொடர்பை ஆராய்வது அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையாக அமையும் போது தமிழகத்துச் சமூகநிலை இன்னும் தெளிவுறும்.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

- 1) அகம். அகநானூறு
- 2) பதிற். பதிற்றுப்பத்து;
- 3) மலை. மலைபடுகடாம்

Referances:

- Appaaththuraiyaar, kaa. (2014). *Thennaattup Porkkalangal*. Chennai: Poompukaar Pathippakam.
- Auvai Duraisaamippillaim, Su. (2007). *Pathirruppaththu*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- Auvai Duraisaamippillaim, Su. (2007). *Puranaanooru Thokuthi ii*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- Balasubramanyan, Ku., Ve. (2004). *Narrinai*. Madurai: New Century Book House.
- George L. Hart. (1987). “*Early Evidence for Caste in South India*” <https://tamilnation.org/caste/hart.pdf>
- Paththuppaattu Thokuthi ii* (2008). Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- Somasuntharanaar Po., Ve. (2007). *Kurunthokai*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- Vengadasami Naattaar Na., Mu. & Karanthaik Kaviyarasu, Vengataasalam pillai, Raa. (2007). *Akanaanooru Maninidai Pavalam*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
- Vengadasami Naattaar Na., Mu. & Karanthaik Kaviyarasu, Vengataasalam pillai, Raa. (2009). *Akanaanooru Kalirriyaanai Nirai*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu